

Thỏa Lòng với Địa Vị

Mặc dù đã thắng được khá nhiều trong chiến trận về thỏa lòng với của cải tiền bạc, một số người tin Chúa vẫn còn thua nhiều trong trận chiến thỏa lòng với địa vị trong hội thánh của Chúa. Chúng ta muốn mình phải là ưu tiên, hay ít nhất cũng nổi bật lên, nếu không sẽ ganh tỵ với những người đã có các chức vụ hay là có thái độ: *Tôi chẳng là ai cả. Chúa không sử dụng tôi.* Chính vì muốn ngăn ngừa thái độ như thế mà Phao-lô đã viết: *Đọc Rô-ma 12:3.*

Phao-lô muốn những tín hữu tại Rô-ma nhận thức rằng Chúa đặt mỗi chúng ta như các chi thể trong thân của Chúa theo ý Ngài muốn. Nhiệm vụ của chúng ta không phải là quyết định những gì mình muốn trở thành hay muốn làm, nhưng là tìm xem Chúa muốn mình trở thành người như thế nào và làm gì, dựa trên căn bản và ân tứ và tài năng Chúa ban cho mình.

Thỏa lòng không phải là được địa vị hàng đầu, nhưng trung tín làm trọn nhiệm vụ mà Chúa đã kêu gọi mình làm trong thân thể của Chúa.

Phao-lô dạy: *Vì chúng ta có các sự ban cho khác nhau, tùy theo ơn đã ban cho chúng ta.* Không những chúng ta có các ân tứ hay tài năng khác nhau nhưng còn có khả năng khác nhau để sử dụng các ân tứ đó nữa.

Trong ẩn dụ về các ta-lâng do Chúa kể, một đầy tớ được giao năm ta-lâng, người khác hai, người thứ ba chỉ có một. Trách nhiệm của mỗi người quân bình với số ta-lâng được giao. Người có hai ta-lâng làm lợi thêm hai ta-lâng nữa đã được khen thưởng y như người nhận được năm ta-lâng và làm lợi ra thêm năm ta-lâng. Người nhận được một ta-lâng, nếu làm lợi được thêm một ta-lâng nữa thì cũng được khen thưởng không kém hai người kia, nhưng anh ta đã đem chôn ta-lâng ấy.

Dù chúng ta có nhiều ân tứ và tài năng hay chỉ có một, tài năng của chúng ta được đặt vào một địa vị cao hay lúc nào cũng chỉ ở đằng sau kín giấu, điểm quan trọng là các ân tứ và tài năng ấy đã ban cho chúng ta do ân sủng của Chúa. Nghĩa là chúng ta không xứng đáng được ban cho tài năng và ân tứ như thế; chúng ta không chiếm được mà chỉ được ban cho. Tôi không xứng đáng được ở địa vị trong Hội Thánh Chúa, và người giữ chức vụ cao trong nhà Chúa cũng không xứng đáng được giữ chức vụ đó. Mỗi chúng ta đang ở địa vị nào là do ân sủng Chúa ban cho cả. Chúa có toàn quyền đặt để mỗi người vào các chỗ đứng trong nhà Chúa.

Nhận thức này giúp tôi thấy rằng:

1. Địa vị hay chỗ đứng của tôi trong Hội Thánh không phải do ngẫu nhiên, do sự ưa thích hay không ưa thích của người khác, nhưng do quyết định của Cha trên trời đầy khôn ngoan và thương yêu. Chúa có những chương trình cho tôi để tôi phát triển với hi vọng và tương lai tốt đẹp.

2. Tôi không xứng đáng trong địa vị của tôi. Tuy nhiên dù chỗ đứng đó là gì đi nữa tôi sẽ nói như Phao-lô rằng: *Đọc Ê-phê-sô 3:8.*

3. Mỗi cơ phận trong thân thể của Chúa đều cần thiết cả và mỗi cơ phận đều có phần nhiệm khác nhau. Đối với Chúa và đối với thân thể của Chúa, tôi rất quan trọng.

Khi tôi ý thức và nhận ra các điều này, không những tôi thỏa lòng, mà còn phấn khởi nữa. Phao-lô dạy rằng: *Vì chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Jê-sus Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm sẵn trước cho chúng ta làm theo.* Ê-phê-sô 2:10. Khi nào ta nhận chỗ làm việc của mình trong nhà Chúa và cố gắng làm cho thật tốt thì sẽ thấy thỏa lòng vì đó là cuộc đời phù hợp với mục đích của Chúa.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. *Thỏa lòng với địa vị nghĩa là gì?*
2. *Chúa muốn bạn có thái độ như thế nào trong Rô-ma 12:3?*
3. *Ân tứ và tài năng bạn có là ai ban cho bạn hay là vì bạn tài giỏi nên bạn tạo nên cho mình những điều ấy?*
4. *Bạn “sống” từ nay đến ngày bạn gặp Chúa, Chúa sẽ nói gì về cuộc đời của bạn?*